Sonet 66 - Ebenové, bratři

```
   Dmi G Dmi7 G7

     Dmi          F               G
1. Znaven, ach, znaven vším, já hledám smrt a klid,
     Gmi       F       C       G
   když vidím zásluhy rodit se u žebráka
   a bědnou nicotnost zas v nádheře se skvít
   a víru nejčistší zrazenou hořce plakat.

2. A zlatý vavřín poct na hlavách nehodných
   a dívčí něhu, čest, servanou v okamžiku,
   a dokonalost pak, budící už jen smích,
   a vládu ve zchromlých pařátech panovníků.

   Cmi       Eb   F          Ab
*: A jazyk umění vrchností zmrzačený,
   a blbost, doktorsky radící rozumu,
   a přímost, zvanou dnes hloupostí bez vší ceny,
   a Dobro zajaté a otročící Zlu.

    Dmi          F           G
3. Tím vším, ach unaven, já zemřel bych už rád,
     F          G
   kdybych tím nemusel i
    D      G     D    G      A     D
: lásce sbohem dát, lásce sbohem dát... :
```